

Sygn. akt IV KK 250/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Józef Szewczyk

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie B. B.

skazanego z art. 178a § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 24 sierpnia 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 12 października 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 28 sierpnia 2015 r. prokurator, na podstawie art. 335 § 1 i 3 k.p.k. (w brzmieniu ustalonym przez ustawę z 27 września 2013 r., która weszła w życie 9 listopada 2013 r.), złożył wniosek o skazanie bez rozprawy B. B. za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej

wykonania na okres próby 4 lat, zobowiązanie oskarżonego do powstrzymania się od naużywania alkoholu i oddanie do pod dozór kuratora, a nadto o orzeczenie wobec oskarżonego dwóch środków karnych: zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat i świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 zł.

Sąd Rejonowy w W., wyrokiem z 12 października 2015 r. wydanym na posiedzeniu, uwzględnił prokuratorski wniosek w zasadniczym zakresie; jedynie – wbrew porozumieniu stron – orzekł świadczenie pieniężne w wysokości niższej niż ustalone, to jest w rozmiarze 5000 zł. Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się 27 października 2015 r.

Kasację od wskazanego wyroku złożył na korzyść skazanego, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zarzucił w niej rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 6 i 7 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwie sformułowanego wniosku prokuratora o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego, w następstwie czego doszło do obrazy art. 70 § 1 k.k. przez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 4 lat, mimo że jest to okres dłuższy od maksymalnego przewidzianego dla określonych w tym przepisie sprawców. W konsekwencji skarżący wniósł o wydanie orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługiwała w całości na uwzględnienie na posiedzeniu bez udziału stron z racji swej oczywistej zasadności (art. 535 § 5 k.p.k.).

Pomijając kwestę związaną z orzeczeniem świadczenia pieniężnego w wysokości różnej od uzgodnionej przez prokuratora i oskarżonego (takiego zarzutu skarżący nie sformułował), trzeba stwierdzić, że B. B. dopuścił się przestępstwa w dniu 2 sierpnia 2015 r., a zatem przy kształtowaniu okresu próby powinien mieć zastosowanie art. 70 § 1 k.k. w brzmieniu ustalonym przez ustawę z 20 lutego 2015 r. (Dz. U. poz. 396), obowiązującą od 1 lipca 2015 r. Tenże przepis stanowi, że zawieszenie wykonania kary następuje na okres próby, który wynosi od roku do 3 lat.

Wolno przypuszczać, że regulacja ta uszła uwagi Sądu właściwego. Powinien on być dostrzec brak podstaw do uwzględnienia wniosku i albo uzyskać

zgode stron na jego zmodyfikowanie, albo też – w razie pozostawania stron przy swoich dotychczasowych stanowiskach – zwrócić sprawę prokuratorowi (art. 343 § 7 k.p.k.). Samodzielnie jakiegokolwiek zmiany wniosku nie mógł dokonać.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku (art. 537 § 2 k.p.k.).

eb